A°. 1838. N°. 133.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 5 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, den 4den November.

De Leidsche Muzijkschool heeft gisteren avond de Vierde Verjaring van haar bestaan gevierd. De talrijkheid der Toehoorders, bestaande uit Leden en Ouders van leerlingen, bewees, hoe levendig de belangstelling blijft in eene Inrigting, die, uit de behoefte van den tijd ontsproten en langzamer hand bevestigd, thans reeds zoo veel zelfstandigheid heeft, dat men zich vleijen mag, dat zij duurzaam, en de weifeling der zwaarhoofdigen overwonnen is. Het bleek uit de mededeelingen van den Heer President der Commissie, die de plegtigheid van den avond met toespraken bestuurde, dat de Muzijkschool bloeit en goede vruchten belooft. Over deze belofte konden de Toehoorders oordeelen uit proeven, die door enkelen der meest gevorderde leerlingen gegeven werden; het waren bevallige muzijkstukken, voor *Piano*, *Flait*, *Viool*, *Clarinet*, *Guitarre*, en het *Solo*- en *Choor-gezang*. De verstandige keuze dier proeven, in welker voordragt de leerlingen niet, door een gebrekkig vertoon van kracht, zich zelve en de Toehoorders pijnigden, maar met gemak uitvoerden, wat zij in hunne magt hadden, en de Toehoorders somtijds deden genieten; — het bewees, hoe uitnemend goed het onderwijs van den Heer Directeur en van zijne Mede-Onderwijzers is, en dat, onder hunne bekwame leiding, het talent methodiek ontwikkeld wordt.

Er had hierna eene uitdeeling plaats van *Prijzen* en *Getuigschriften* aan de leerlingen, die zich, in het afgeloopen jaar, door vlijt en vorderingen onderscheiden hebben. De Commissie heeft alweder dit kiesche waagstuk bestaan. De steller van dit berigt gelooft wel niet, dat er zulke onverstandige en *thopgevende* ouders kunnen zijn, die de Commissie in staat zouden rekenen om met partijdigheid te handelen, of die de waarde eener openbare belooning berekenen zouden naar de waarde of de form van het geschonkene; maar de ondervinding zal evenwel nog moeten leeren, of eene *Prijsuitdeeling* volstrekt noodzakelijk is, om den ijver en de wedijvering der leerlingen aan te vuren, dan of de een eener openbare voordragt zijner vorderingen voor den leerling reeds een genoegzame spoorslag is, om al zijne krachten in te spannen. Indien, ook in dit geval, de kenze van zulke meer gevorderden gegispt wierd, zou natuurlijk der Commissie niets anders overblijven, dan zich met een goed geweten, en met het bewustzijn eener belanglooze opoffering van veel kostbaren tijd, te verheffen boven de kleingeestigheid der bedilzucht, of eener verkeerd gewijzigde liefde der Ouders jegens hunne kinderen.

Een aantal bekwame liefhebbers der muzijk vereenigde zich in het orchest, en accompagneerde niet alleen de uitgevoerde stukken der leerlingen met die discretie, welke men bij zulk eene gelegenheid wenscht; maar zij openden en sloten de plegtigheid met schoone *Ouvertures*. Zij hebben zich daardoor den openlijken dank der Commissie en der Toehoorders verworven.

Wij vernemen nu, dat, gedurende deze loopende week, door de Commissie nog nieuwe leerlingen zullen kunnen aangenomen worden, voor den aan te vangen Cursus.

— Men meldt uit 's Gravenhage van den 2 November:

Bij resolutie van Zijne Exc. den Minister van Financiën is te kennen gegeven, dat vermits de Notarissen de expeditiën van aan hunne actes gepasseerde volmagten voor andere Notarissen verleden, alleen kunnen overnemen in of bij het afschrift der acte, voor welke zij ten grondslag strekken, of waarmede zij onmiddelijk in verband staan, en alzoo met die actes moeten gerekend worden een geheel uit te maken, doch van zoodanige aangeschreven, bepaaldelijk aan zijde afzonderlijke afschriften kunnen vervaardigen ontvangen, daaruit ook van zelve volgt, dat de quitantie der registratie van het stuk, waaraan de expeditie der bewaarde volmagt is geannexeerd, zal worden overgenomen.

— Bij eene andere resolutie van Zijne Exc. den Minister van Financiën is te kennen gegeven, dat, ten gevolge Zijner Mats. beschikking, op de vraag, of en in hoe verre gouters en suikerkaarten behooren begrepen te worden, onder de bepaling van art. 51 § 2, lett. *b*, der wet op de personele belasting, van den 29 Maart 1833, en met aksenie, in zoo verre, van de resolutien van 26 Junij, 29 Junij en 9 Aug. 1833, N°. 142, 92 en 167, voorzien onder de inrigtingen, bedoeld bij art. 51 § 2, lett. *b*, der wet op de personele belasting, het navolgende kunnen begrepen worden te zijn: brouwerijen, en alle andere etablissementen, waarin fabrijk- of tafrijkmatige arbeid verrigt wordt, onverschillig of aan de daartoe gebezigde lokalen, winkels ter verkoop in het kleine van de bereide of vervaardigde voorwerpen, zijn verbonden.

— Bij art. 365 van het nieuwe Burgerlijk Wetboek, zijn de belanghebbenden gerechtigd, om van de registers der hypotheken inzage te vorderen. Aan de bewaarders derzelve is thans voorgeschreven, dat zij daarbij de grootste voorzorgen in acht zullen nemen, en tegen beschadiging hunner registers waken. In geval deze inzage van eene inschrijving wordt gevraagd door hun, die dezelve gestoord heeft, ter eindelijkheid van de burgerlijkheid der inschrijving te verkrijgen, kan geen salaris worden geheven, maar in alle andere gevallen kan hetzelfde salaris geëischt worden, hetwelk voor de kopen van inschrijving of geëindschriften, dat er geene bestaan, is toegelegd, met dien verstande, dat indien, onmiddelijk na de inzage, zoodanige stukken en gezichten worden gevorderd, daarvoor geen afzonderlijk salaris mag worden berekend.

Onder de redenen, waarop in de Naamel zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waarvan wij bedes het verslag in ons vorig nommer hebben medegedeeld, door den heer *Knijbhorst*, rapport is uitgebragt, bevond er zich een, waarvan voorkomende in het volgende gezegd heeft:

De Heer en nog vijf inwoners te Hattem, hebben aan U Edel Mo. gedaan een verzoekschrift, dato den 31 Maart ll. ingezonden, waarbij wordt verzogt, dat de sequestranten zich vereenigen met het adres door zijne Edel Mog. aan zijne Majesteit den Koning, van Utrecht, van U Edel Mog. in het jaar 1814 ingediend, ten einde aldaar om de gronden en eischen in dezelve vervat, uitvoerig mogt worden in overweging te willen nemen, opdat zij niet langer van verkoopingen van den goederen, welke mogt bloot gesteld zijn. — Dit verzoekschrift zich refererende aan den inhoud van een adres van de Ridderschap en Edelen van Overijssel, gedagtekend 14 Maart 1814, hetwelk ook ter griffie is gedeponeerd, zal dus ingeligte ter gelegenheid van de daarin behandelde zaken, gedurende deze zitting, worden gebragt, waartoe dan ook uwe Commissie der eer hebt te adviseren.

— Uit 's Gravenhage van den 3 November:

Zijne Majesteit de Koning van Oranje is vergezeld van den generaal-Majoor *Baron Fagel* gisteren van 's Gravenhage naar Stuttgart vertrokken.

Men vernam, dat het Z. M. behaagd heeft, in een dezer dagen genomen besluit, den heer Mr. *A. J. L. Strijkems* en zijne wettige afstammelingen, zoo mannelijke als vrouwelijke, te verheffen in den Nederlandschen adelstad.

— Men verneemt, dat, volgens Koninglijk besluit, met den 15 November in dienst gesteld zullen worden, bestemd voor de Oost-Indiën, Zijner Majs. brikken van oorlog *de Meermin* en *Postiljon*, respectievelijk onder het bevel van den Kapitein ter zee, *van der Plaat*, en den Luitenant ter zee, van de eerare klasse, *Vooigt*.

Tevens verneemt men, dat bij Koninglijk besluit bepaald is, dat weder op den 15 November in dienst zullen worden gesteld, bestemd naar de West-Indiën, Zijner Majs. brikken van oorlog *de Gier* en *Pellikaan*, respectievelijk onder bevel van de Luitenants ter zee, van de eerste klasse, *Galop* en *Zoutman*.

— Men verneemt dat er eene inteekening geopend is op eenen gedenkpenning ter heuinnering aan de ramp van Woerden, op den 23 November 1813; welke den 25sten dezer op derzelver vijf-en twintigste verjaring godsdienstig zal herdacht worden. De penning zal gegraveerd worden door den heer *van der Kellen*, graveur aan 's Rijks munt te Utrecht; op de voorzijde ziet men een treurwilg, die met zijne nederhangende takken het wapen der stad Woerden, hetwelk gedeeltelijk door een rouwfloers bedekt is, overschaduwt; verder eenige krijgswapenen. In de afsnede leest men: *Woerden* 23 *November* 1813. Op de keerzijde, een cypressenkrans, waarin deze woorden:

XXV. *Jaarkring der Ramp. Godsdienstig herdacht.*

25 November 1838.

De prijs voor ieder exemplaar is in zilver *f* 4, in brons *f* 1.50.

— Te Vlaardingen is den 1sten November ll. van stapel geloopen bij den scheepsbouwmeester *L. van Dam*, het hoekerschip, genaamd: *Prins Willem Frederik Hendrik*, bestemd ter beug- en haring-visscherij, zullende gevoerd worden door stuurmen *Wouter Pleijsier*.

— Den 31sten October is op de werf van de scheepsbouwmeesters *Blok & Comp.*, genaamd *Hollander*, in de Groote Wittenburgerstraat te Amsterdam, met het beste gevolg van stapel gelaten het nieuw gebouwd tweedeks fregatschip *Suzanna Maria*, gevoerd zullende worden door Kapitein *B. M. Corbière*, *C. Nolthenius en Luden* en *van Geuns*; en dadelijk daarop de kiel gelegd voor het fregatschip *Gizina*, gevoerd zullende worden door Kapitein *C. L. Adboll*, voor rekening van den heer *J. Schutte Hoyman*, te Amsterdam.

— Te Amsterdam heeft den 1sten November weder brand plaats gehad bij eenen broodbakker in de Keizerstraat. Door spoedig aangebragte hulp is dezelve echter niet van veel belang geweest. Het huis en den inboedel waren voor brandschade verzekerd.

— Den 2 November heeft de Directie van het entrepôt-dok te Amsterdam, den opbouw van 12 magazijnen bij de groote sluis, ten dienste van het entrepôt, toegewezen voor eene som van *f* 322,000. De prijs van deze toewijzing is zeer voordeelig en veel beneden het cijfer gebleven, hetgeen men voor de onkosten had opgemaakt.

— In den *Avondbode* van den 3den November leest men:

Met betrekking tot de mededeeling, die in het *Algemeen Handelsblad* van den 29sten dezer is geplaatst geworden, ten aanzien van een nieuw contract tusschen het Gouvernement en de Nederlandsche Handelmaatschappij, *volgens hetwelk de Provincie en andere voordeelen der maatschappij eene zeer belangrijke vermindering ondergaan zouden hebben*, kunnen wij alsnu berigten, dat ook wij toen hebben vernomen, dat de schikkingen met de Handelmaatschappij, waarvan wij, (wederleggende het toenmaals door het *Handelsblad* gegeven berigt, dat hare provisie tot ½ zou worden verminderd) in N°. 231 van den *Avondbode* gesproken hebben, tot een beslissing gekomen waren.

Niet alvorens vernemende, van welken aard deze beslissing was geweest, hebben wij gemeend, tot dat wij in staat zouden zijn deswege omstandiger mededeelingen te kunnen doen, in eene zaak van dit gewigt, het zwijgen te moeten bewaren, liever dan door eene onberaden voorbarigheid ons zelven onder den dwang te brengen, om naderhand het eenmaal geschrevene te herroepen, en, hetgeen erger is, de belangen der beurs in gevaar te stellen.

Op den grond van hetgeen, ten gevolge van nader onderzoek, alsnu ter onzer kennis is gekomen, kunnen wij in het algemeen de verzekering geven, dat de verwachtingen, die wij omtrent den afloop dezer zaak, gemeend hebben te aanzien, van den invloed der nieuwe schikkingen op het dividend der maatschappij te mogen koesteren, niet zullen worden te leur gesteld.

Zoo als voorzien konde worden, moet er van de zijde van het Gouvernement, in verband met de vermeerderde aanvoeren, *eenige* vermindering zijn bedongen geworden in de onkosten van den overvoer van Gouvernementsgoederen, en in de provisie, welke der maatschappij als handelslig chaam, gelijk aan ieder particulier koopman, niet kan ontzegd worden, voor hare gezien.

Maar of die vermindering van invloed behoeft te zijn op de dividenden der maatschappij, mag men op goeden grond betwijfelen, wanneer men in aanmerking neemt den toenemenden omvang der zaken, die aan de maatschappij zijn toevertrouwd.

De uitkomst zal dan ook, wij twijfelen er niet aan, toonen, dat wij, zoo wij vertrouwen, ook in dezen vrij wel zijn ondersigt.

OOST-INDIE.

BATAVIA den 4 Julij. Uit deze plaats heeft men de volgende berigten:

Donderdag den 21 Junij laatstleden hield het Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen eene openlijke vergadering, waarin de heer Mr. *J. P. Bijst van Kempen* drie zangen van het dichtstuk van den vaderlandschen dichter *A. van der Hoop Jr.*, getiteld: *de Koning van Rome*, voordroeg. In eene inleiding zocht de spreker zijne toehoorders op het standpunt te plaatsen, waarmede dit dichtstuk moet beoordeeld worden, en zette hij de verschillende poëtische schoonheden uit een, waarop dit werk van den dichter aanspraak mag maken. De zangen zelve werden met vuur en levendigheid op eene bevallige wijze voorgedragen, terwijl het geheel met belangstelling en gehoorgen werd aangehoord. Daarna trad de heer Dr. *W. R. van Hoëvell* op, en droeg eene dichterlijke uitboezeming voor, waarin de ongelukkige toestand van het door eene zware ziekte getelsterde Amboin op eene treffende en gevoelvolle wijze werd afgeschilderd, en zijne inwoners gewezen werden op de uitzigten die het Christendom den lijder aanbiedt. Eene talrijke schaar, zoo leden des Genootschaps als andere personen, woonde dien avond de vergadering bij.

— Door Z. Exc. den Gouverneur-Generaal is een reglement voor de schutterijen op Java vastgesteld. Volgens hetzelve zullen schutterijen op alle hoofdplaatsen van residentien op het eiland worden zaamgesteld en bestaan uit: 1°. Alle Europeanen of daarmede gelijk staande personen en derzelver afstammelingen, die hun 16de jaar bereikt hebben en hun 45ste jaar nog niet zijn ingetreden; en 2°. Alle vrijgegeven Slaven, Maleijers, Mooren, Bengalezen, Boeginezen en derzelver afstammelingen, die hun 16de jaar zijn ingetreden en hun 40ste jaar nog niet hebben bereikt; voor zoo ver daaromtrent niet afzonderlijk is of zal worden beschikt.

— Nog zijn door Z. Exc. den Gouverneur-Generaal onderscheiden burgerlijke en militaire benoemingen gedaan.

AMERIKA.

Sedert eenigen tijd bestaat er in eene streek van Missouri eene dweepende secte, onder aanvoering van zekeren *Josef Smith*. Deze gaf vóór eenige jaren voor gedroomd te hebben, dat hij op zekere plaats moest graven, alwaar hij eenige gouden tabletten, benevens twee steenen, welke zoo heider als kristal zouden wezen, en de Urim en de Thummim waren, zoude vinden. Hij groef, en, zoo als van zelve spreekt, hij vond het behoofde. Vervolgens droomde hij, dat, wanneer hij door de twee kristallen steenen de tabletten beschouwde, hij daar op alles, wat het ware geloof betrof, zou kunnen lezen. Sedert leest en verkondigt hij zoo vele openbaringen, wetten en voorzeggingen, als hij goedvindt, en zijne navolgers zijn dom genoeg, blindelings alles te gelooven, wat hij zegt. Hij geeft zich uit voor een groot profeet, die de eenige ware leer verkondigt; hij beweert de gave der voorzegging, en des noods die der wonderen te hebben, en voorspelt, dat alle volken der aarde Mormons (een stam van Atherikanen) zullen worden.

Hij zegt, dat hij volkomen rekenschap kan geven van alles, wat er gebeurd is, in het tijdvak, dat tusschen de geschiedenis van het Oude- en Nieuwe Testament verloopen is. Hij leert, dat de Zaligmaker, na zijne hemelvaart in den omtrek van Jerusalem, met eenige zijner discipelen naar Amerika gekomen en aldaar eenigen tijd gebleven is. Amerika was toen wel bevolkt; de geheele bevolking werd weldra Christelijk, en bleef zulks gedurende 400 jaren; doch na dien tijd heeft het Opperwezen hen, tot straf hunner euveldaden, verdelgd; de laatst overgebleven Christen heeft vóór zijnen dood de Urim en de Thummim op de plaats, waar hij dezelve gevonden heeft, begraven, alwaar zij 1400 jaren gelegen hebben. Hij beweert voorts, dat al de oude overblijfselen en bouwvallen van forten, steden, kerken, enz., welke er hier en daar in Amerika gevonden worden, afkomstig zijn van de Christenen van de 400 jaren.

RUSLAND.

Z. M. de Keizer heeft aan de grondeigenaars in het gouvernement Kharkor, de oprigting toegestaan van eene maatschappij ter bevordering van den wolhandel. Het doel dezer onderneming is, om het belang van den grondeigenaar met dat van den fabrijkant te vereenigen, door de uitbreiding van den gemelden handel in wol met het binnenland van het Keizerrijk en het buitenland te bevorderen. Het kapitaal is vastgesteld op 2,000,000 roebels, en is verdeeld in 5000 actien, ieder van 400 roebels; terwijl de deelhebbers slechts met de storting van de helft zullen behoeven aan te vangen. Deze maatschappij is opgerigt voor den tijd van tien jaren.

— De Russische graanhandel is tegenwoordig met Zweden zeer levendig, omdat de Zweedsche Regering den invoer van vreemde granen tot het einde van dit jaar voor de helft den gewone belasting toegestaan heeft. De volgende opgaaf zal dit bevestigen: In 1836 werd er voor 2,800 roebels graan uit Rusland naar Zweden gevoerd, in 1837 voor 50,204 roebels en tot September van dit jaar voor 80,614 roebels. Naar Noorwegen werd in 1837 voor 408,963 roebels uit Rusland uitgevoerd, en tot Septembar van dit jaar reeds voor 441,489 roebels.

— Omtrent den overvloed van graan in Rusland schrijft men van Odessa van 8 October:

„Alle bergplaatsen zijn hier vol graan, en wanneer er zoo als ligtelijk te voorzien is, nog meer van het binnenland worde aangevoerd, dan zal men niet weten, waarmede er te blijven; ter wane er woegtijdig genoeg schepen mogten aankomen, die bevracht kunnen worden. De prijs van de eerste qualiteit van graan is 21 à 22 roebels het tchetwert; de mais staat 8 à 9 roebels; de rogge 10, à 11 roebels; de garst 5 à 6 roebels; de haver 5 à 6 roebels en het lijnzaad 22 à 23 roebels.

— Door den Gouverneur-Generaal van Nieuw-Rusland was voor eenigen tijd een bergbeambte uitgezonden, om steenkolen-mijnen op te sporen; thans wordt berigt, dat het dezen gelukt is een steenkolenbed in de nabijheid van Marinpoll en Alexandrowsk te vinden, welke zeer gemakkelijk naar de havens van de zee van Azoff en aan den anderen kant langs den Dnieper naar Cherson en Odessa zullen kunnen gevoerd worden. De proeven van deze steenkolen, naar Petersburg opgezonden, zijn zeer geschikt voor het gebruik op stoomboten bevonden.

PORTUGAL.

Lissabon den 28 October. Men meende dat de Regering in het begin van December de Cortes bijeen zou roepen. De Koningin zou echter dezelve in persoon moeten openen, zoodat de tijd van de opening geheel zou afhangen van den welstand der Koningin, die, zoo als men weet, hoog zwanger is. Hare bevalling werd iederen dag te gemoet gezien.

— Gedurig vindt men in de bladen berigten van Miguelistische partijgangers, die, wel verre van door, door het Bestuur genomene maatregelen, te verminderen, steeds in stoutheid toenemen. In de provincien bezuiden den Tag worden er talrijke benden aangetroffen. In Alentejo had onlangs eene zoodanige bende, 120 ruiters sterk, eenen aanval op eene kleine sterkte gedaan. In een onder stadje hadden zij veel buit medegenomen, en de troepen, die hen achtervolgden, bepaalden zich alleen bij het vervolgen, zonder dat zij ze durfden aantasten.

SPANJE.

Berigten over Parijs van den 2 November.

In onze vorige hebben wij gewag gemaakt van een manifest door Don *Carlos*, bij gelegenheid van zijn huwelijk uitgevaardigd, het is van den volgenden inhoud:

Bezield met eene vaderlijke liefde voor het volk, hetwelk mij door de Goddelijke Voorzienigheid is toevertrouwd; hun geluk te gelijker tijd met dat mijner bloedverwanten winnende verlangen; doordrongen van de leven dige dankbaarheid voor de verheven deugden, hen bekleedt, gedane en de wonderlijke verknochtheid, waarvan mijne geliefde Nicht de Infante Doña *Maria Theresia de Braganza* en *Bourbon*, Prinses *van Beira*, dochter van Z. M. den Koning van Portugal, mijne doorluchtigen Neef en schoonbroeder Don *Juan VI, van Braganza*, en van Doña *Maria Charlotta van Bourbon*, mijne geliefde Zuster, en Douairière van den Infant van Spanje, Don *Pedro de Bourbon*, blijken het gegeven te hebben in de opvoeding van mijne waarde Zoon, sedert het overlijden van mijne geliefde Gemalin, wijlen Doña *Maria Francoise d'Assesi*, na van Z. H. den Paus de noodige dispensatie te hebben bekomen, heb ik besloten een huwelijk aan te gaan, met de genoemde Infante, mijne dierbare Nicht, de verloving van welk huwelijk op den een en twintigsten Februarij 1838, te Salzburg is gevierd, bij volmagt, aan den Markies de *Ohanda* daartoe verleend. Daar nu mijne Gemalin in deze provincie is aangekomen, heb ik bevolen, dat huwelijksfeest op nieuw te vieren, en wij, dat eene plegtige gebeurtenis, die mijne Onderdanen met vreugde moet vervullen, algemeen bekend zal worden gemaakt. Gij zult het houden voor gehoord en hetzelve mededeelen. Gegeven in het kwartier Azcoitia den 20sten October.

— De Carlisten zouden, naar men zegt, voornemens zijn, om Villanueva de Meria aan te tasten. *Balmaseda*, een Carlistisch opperhoofd, is in de nabijheid van Frias den Ebro overgetrokken, nadat hij met een ander Carlistisch bevelhebber, *Carrion*, Orduna verlaten had.

— De nieuw benoemde Minister van Oorlog te Madrid, *Alaix*, bevindt zich noch te Pampeluna, waar hij van Puenta la Reijna is aangekomen.

DUITSCHLAND.

Weenen den 27 October. HH. MM. de Keizer en Keizerin zijn gisteren in goede gezondheid ten vier ure na den middag, van hunne reis in Tyrol en het Lombardisch-Venetiaansch Koningrijk, alhier, teruggekeerd. HH. MM. zijn eerbiedig aan de poorten van het kasteel door eene deputatie van de Overheid der hoofdstad ontvangen. Eene ontelbare menigte vervulde al de straten, welke HH. MM. moesten doortrekken, om aan het kasteel te komen; de levendige toejuichingen van de menigte, hebben aan HH. MM. de opregte gehechtheid bewezen, welke haar de inwoners van de Residentie toedragen.

— Gedurende het verblijf van HH. MM. te Venetie, heeft Z. M. aan de armen dier stad 8,000 fl. en ten behoeve van armeninrigtingen 5,700 fl. gegeven. Aan de armen van Treviso 2,400 fl., aan de armengestichten aldaar 3,000 fl. ten behoeve der scholen 900 fl. H. M. de Keizerin heeft aan de Regering van Venetie 2,600 fl. doen uitreiken, om dezelve tot liefdadige einden te besteden.

— Een der Duitsche dagbladen behelst een uitvoerig berigt, waarin het politiek gewigt der kroening van den Keizer te Milaan, en van zijne reis door de overige gedeelten van het Lombardisch-Venetiaansch Koningrijk, in bijzonderheden wordt aangetoond. De omstandigheden, van welke de kroning vergezeld is geweest, strekken, volgens dat blad, tot overtuigend bewijs, hoe de Oostenrijksche Regering er volkomen in geslaagd is, een stelsel te doen zegevieren, dat streng monarchaal in beginsel, maar tevens hoogst liberaal in de wijs van uitvoering, is. Het noorden van Italie, hetwelk van alle deelen der Oostenrijksche Monarchij de meeste veranderingen van regering heeft ondervonden, waar de grootste vooroordeelen tegen het Bestuur geheerscht hebben, waar de verderfelijkste leerstellingen gepredikt zijn, is, volgens de erkentenis der partijdigste Fransche dagbladen zelve, een voortreffelijk bestuurd land geworden, waar eene vroegere nooit gekende welvaart heerscht, en waar de overvloed van kapitalen zoo groot is, dat slechts weinige uren noodig zijn om ondernemingen tot stand te brengen, tot welke twintig of dertig millioenen vereischt worden.

— Uit Berlijn schrijft men van den 28 October:

Ofschoon het 25 jarig jubelfeest van den veldslag bij Leipzig, tot leedwezen van velen, alhier niet openlijk is gevierd, zoo is daaraan niet alleen in bijzondere kringen gedacht, en hebben een aantal militairen een groot diner gehouden, maar ook Z. K. H. Prins *August*, die zelf bij den veldslag tegenwoordig was, heeft een glansrijk militair diner ter herinnering van denzelven gegeven, waarbij al de Prinsen, verschillende hooge officieren, en vele sedert die gebeurtenis in civile betrekkingen geplaatste personen tegenwoordig waren. De doorluchtige gastheer bragt zelf de eerste toast uit, op het welzijn van den Koning, die zijn leger tot de overwinning geleidde, aan den Kroonprins, die, in weerwil zijner jeugd, heldhaftig deel aan den slag heeft genomen, en aan de nog levende strijdgenooten; alle welke met de levendigste geestdrift werden ontvangen. Desgelijks bragt de Prins den sedert den veldslag overleden Monarchen van het Heilige Verbond, den afgestorven veldheeren, alsmede den in den strijd gevallen helden een herinnerings-dronk, waarop alle aanwezenden met diepen ernst en meerendeels zwijgen, de glazen ledigden. Prins *Wilhelm*, zoon des Konings, zelve, de gezondheid in van den gastheer, en gewaagde daarbij, dat juist heden, den 18 October, zijn zoon, (die misschien eenmaal Koning van Pruisen zal zijn, daar hij tot heden de naaste afstammeling is) zeven jaren oud was.

— De Opper-Presidenten van de Pruissische provincien Posen, Westphalen en den Rhijn, zouden in deze maand te Berlijn bijeenkomen, denkelijk om met het Hoog Bewind over de kerkelijke aangelegenheden te beraadslagen.

— Het Koninglijke Wurtembergsche huis, waarmede zich de Erfprins *van Oranje* binnen kort door een huwelijk verbinden zal, is der Augsburgsche Confessie toegedaan, zoo als ook de meerderheid der onderdanen Lutherschen is. De tegenwoordige Koning *Wilhelm Friedrich Karl*, geboren den 27 September 1781, volgde zijnen vader Koning *Frederik* in de regering op den 30sten October 1816. In een eerste huwelijk, getrouwd met de Zuster van Keizer *Nikolaas*, de Russische Grootvorstin *Katharina Paulowna*, den 26 januarij 1816, welke drie jaren daarna kwam te overlijden, zijn uit dit huwelijk voortgesproten en nog in leven 2 twee Prinsessen, namelijk:

1°. Prinses *Maria Frederika Charlotta*, geboren den 30 October 1816.

2°. Prinses *Sophia Frederika Mathilde*, geboren den 17 juni 1818, zijn 16 maanden jonger dan Z. K. H. Prins *Willem Frederik Paul Alexander Lodewijk*, Erfprins *van Oranje*.

Koning *Wilhelm I* van Wurtemberg, hertrouwde den 15 April 1820 met de thans levende Koningin *Paulina Therezia Louisa*, dochter van den Hertog *Ludwig Friedrich Alexander* van Wurtemberg, welke nieuw huwelijk gesproten zijn, uitsluitende den Kroonprins *Karl Friedrich Alexander*, thans den ouderdom van 15 jaar bereikt hebbende, ook de Prinsessen *Katharina Frederika Charlotta*, geboren den 21 Augustus 1821, en de Prinses *Augusta Wilhelmina Henrietta*, geboren den 4 October 1826.

Ook door 's Konings broeder, Prins *Paul*, is het Wurtembergsche huis vermaagschapt aan het Russische Keizerhuis, vermits deze Prins getrouwd is met Prinses *Catharina*, gehuwd in 1809 met Prins *Jerome Napoleon Bonaparte*, jongsten broeder van *Napoleon*.

De regeringsvorm is vertegenwoordigend met twee Kamers. Zijne de Tweede Kamer steeds zamengesteld uit leden, door de voornaamste steden en landschappen gekozen, welke alsdan, van de Kanderschap, uit de Generaal-Superintendenten der Luthersche kerk, den Bisschop der R. K. Kerk, een Deken van het Dom-Kapitel en den Kanselier der Universiteit.

De bevolking zal thans 2,800,000 zielen bedragen, in 1833 bedroeg het contingent voor het Duitsche Bondlegers aanpeerg 16,000 man. Onder de voortbrengselen behooren wijn, kischwasser en cider; ook hout dat met de rivieren naar Holland komt afzakken. Veel zout, ijzer, koper, ook daarop en tinerwaren worden van Wurtemberg uitgevoerd. Met een woord: landbouw, veeteelt, houtzaagmolens, mijnwerk, zijden en katoenen zowel als andere fabrieken gezamenlijk in de Rijn.

— Ook in Hanover begint zich de geestelijkheid in de zaak der gemengde huwelijken te laten zien. De wijbisschop en Nieuwe-Generaal *Lipp* heeft onder dagteekening van 2 October aan de geestelijkheid eene aanschrijving gezonden, waarin zij te kennen geeft, dat katholieke moeders die jonge kinderen in een kerkersche (andere) godsdienst (dan de katholieke) doen opvoeden, als meineedige en trouwbreekende moeders moeten beschouwd en daarom van het genot des H. Avondmaals geweerd en van hun de absolutie moet geweigerd worden.

— Het Bestuur in Kleef-Hessen heeft een bevel bekend gemaakt van 20 October gedagteekend, waarin bevolen wordt, dat een gemengd huwelijk niet een Evangelisch Predikant kan voltrokken worden, zoo een Katholijk Priester de inzegening van hetzelve weigert, op grond van het verschil van godsdienst, of, voor dat hij de inzegening doet, eene belofte verlangt, dat de kinderen van beiderlei geslacht in de Katholijke godsdienst zullen opgevoed worden.

— De zeven gevangenen van den Hardenberg zijn den 25sten van Bremerhaven naar Noord-Amerika gezeild.

— Uit Frankfort schrijft men van den 31 October, dat aldaar, zoowel als te Leipzig, de zelfmoorden op eene verbazende wijze sedert eenigen tijd toenamen.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 31 October. Men wil weten, dat er binnen kort eene verandering in het Ministerie zou komen, omdat Lord *Glenelg*, Secretaris van Staat voor de koloniën, zijn ambt zou willen nederleggen.

— Den 35sten hebben te Dublin de vergadering van Afgevaardigden uit verschillende Kerspelen plaats gehad; op dezelve zijn al de grondslagen aangenomen, op welke *O'Connell* de zoogenaamde voorloopige maatschappij wil vestigen. Deze zal het grootste gedeelte van November doorbrengen met eene reis door Ierland te doen.

— Door eenige bladen was gemeld geworden, dat de Koningin eenen eigenhandigen brief aan Lord *Durham* in Canada gezonden had, om hem te bewegen zijn gouvernement aldaar te blijven behouden: een der Ministeriele bladen weerspreekt dit; echter meent men, dat H. M. die verzoek door een tweeden persoon aan den Lord zal willen te kennen geven.

— Eene gas-ontploffing heeft onlangs weder in eene steenkolenmijn bij Whitehaven plaats gehad, waarbij 40 menschen verongelukt zijn. De schaft van de mijn was 95 vademen diep; en de vlam was niettemin nog verscheiden ellen boven de opening zigtbaar. Voorwerpen, op den bodem der mijn liggende, werden door de schaft op een verren afstand op de aarde geslingerd. Op het oogenblik der uitbarsting werden juist twee mannen en twee jongens nedergelaten, en zij werden als of zij voor den mond van een stuk geschut hadden gestaan, in de lucht gedreven; een man en een jongen brachten het er, tot groot wonder, nog met het leven af. De anderen waren vreeselijk doodgeslagen, even als de overige ongelukkigen, die men onder brokken steen en gereedschap, schier onkenbaar wedervond. Waarschijnlijk is dit ongeluk weder een gevolg van onvoorzigtigheid met licht, te midden van het ontvlambare gaz.

FRANKRIJK.

PARIJS den 2 November. Men wilde dat de beide Kamers tegen 24 December bijeen zouden worden geroepen.

— Binnen weinige dagen, meldt men uit Straatsburg, zouden 300 landverhuizers uit den Elzas op weg gaan, om zich van Toulon naar de Fransche bezittingen in Afrika te begeven.

— Van het begin van October heeft men berigten uit Oran, welke melden, dat in het binnenland onder onderscheiden met de Fransche vereenigde volksstammen menigvuldig geroofd en gemoord werd door onderdanen van *Abdel-Kader*; diens Zaakgelastigde, bij wien de Fransche Overheden gedurig klagten aflevereden, scheen tegen die strooptogten en moorden niets te kunnen uitrigten, zelfs meende men, dat hij binnen kort Oran zou verlaten, als weinige men vermoedde, dat het kwaad nog zoo verergeren.

MENGELINGEN.

DE TURKEN IN HET HEDENDAAGSCH KONSTANTINOPEL.

De Turken zijn de talrijkste inwoners van Konstantinopel; van de 600,000 inwoners dier hoofdstad zijn wel twee derde gedeelte Mahomedanen.

De Turk is over het algemeen verstandig, ingetogen, vroom, braaf en mildedadig, maar daarbij ook trotsch, onwetend en dikwijls dweepachtig. Koelbloedig en zonder hevige hartstogten in het dagelijksch leven, toont hij, wanneer men hem tergt, de woede eens tigers. Eenige zijner zedelijke gebraken hangen met zijn burgerlijk bestaan te zamen; andere moet men van de wilde, nog steeds bewaard gebleven zeden zijner voorvaderen afschrijven. Het verkeer met Europeërs maakt hem wel buigzamer en dagelijks menschelijker, doch schaadt ook dikwijls aan zijne goede hoedanigheden.

De beschaving der hoofdstad was tot hiertoe een mengsel van Aziatische en Middeleeuwsch-Grieksche elementen; de behoeften waren gering en de wereld barbaarsch. Niettemin heeft de Turksche natie vele, in hunne soort zeer geschikte en talentvolle kunstenaars en werkbazen voortgebragt. Men vindt in Konstantinopel bloemen-schilders, wier arbeid wegens toedeeling van teekening en uitvoerigheid van kolorriet, verwondering baart. Hunne houtbouwwerken in hout, hunne arabesken, gevlochten draadwerken en marmerwerken verdienen grooten lof, en de scheepsbouwmeesters der Turken zijn ongemeen vlug, in bewijzen de Kerks op den Bosporus, wier ligte bouw, hechtheid, zierlijkheid en zuiverheid niets te wenschen over laten. Onder de voortbrengselen der Turksche nijverheid verdienen voornamelijk hunne zijden- en boomwollen waren, hunne goudstoffen, fluweelen en linnen stoffen, eene eervolle melding. De Turken zouden zonder twijfel in elke Europesche kunst vorderingen maken, zoo hunne godsdienst hen niet in vele studiën tegenwerkte, en de regering niet alle mededinging belette.

Een vreemdeling had in Konstantinopel een stuk land tot het aanleggen van eenen tuin gekocht, en wilde zich de handen aan het werk slaan; doch het gild der timmerlieden wendde zich dadelijk tot de regering, en klaagde, dat, zoo men deze mededinging veroorloofde, de timmerlieden te laag moesten worden. Men vond dit verzoek billijk, en de nieuwe tuin bleef in zijn staat. Een koopman wilde eene groote hoeveelheid zijden en wollen stoffen, welke in Konstantinopel vervaardigd waren, uitvoeren, maar de regering wilde dit niet toestaan, omdat de stoffen daardoor in prijs zouden stijgen. Er waren vroeger twee katoen-fabrieken in de hoofdstad, om achterlijke mededinging te beletten, werd besloten, dat dezelve in twee verschillende vakken werken zouden.

De Turken zijn de regtschapenste van alle natiën der hoofdstad. In de hoogere standen der maatschappij vindt men wel dezelfde eerzucht en dezelfde kuiperijen als in het beschaafde Europa, dikwijls zonder het mom der welvoegelijkheid, dat de laagste ondeugden in Europa dragelijker maakt; maar er zijn ook hier zoo als elders eervolle uitzonderingen. In den middelstand en onder het volk moet men het karakter der natie leeren kennen: een Turk aan wien men zich vertrouwd heeft, zal daarvan geen misbruik maken, hij zal zijn woord gestand doen, en alle omwegen vermijden.

Men verlaat in Konstantinopel voor zonnen-opgang zijne rustplaats, en met het aanbreken van den dag begeeft zich een ieder stil aan zijn werk. Een kop koffij of gekruide salep en een stuk slecht gebakken koek, maken het eerste levensgenot van Konstantinopel uit. Kort voor den middag houdt bij zijnen maaltijd, welke uit rijst en schapenvleesch of gezouten visch en groenen bestaat. Hij eet weinig en zeer snel, zijn drank is klaar bronwater. Na zijnen sober maaltijd, gaat hij in de moskee of verrigt zijn gebed te huis. Ongeveer het midden van den namiddag op den tijd, welken men *Ikindi* noemt, heeft het gebed voor zonnen-ondergang plaats. Dan is de dag voorbij; de deuren en regtbanken, de bazars en werkplaatsen worden gesloten, en hetzelfde keert huiswaarts.

Op de schoone zomer-avonden wemelt het op den Bosporus en in de haven, van vaartuigen van allerlei aard, eene onteltbare menigte menschen beweegt zich op den prachtigen waterspiegel. De verschillende schilderachtige kleederdragten, de zeldzame maar heldere toon der Christelijke avondklokken, het Arabische gezang der *muessins* van de minarets af, de zilverachtige golven van den Bosporus, de lauwe zomerlucht, welke nog een maal den top des Olympus verft, de statige koepeldaken en het betooverende groen der boomgroepen en cipressen-boschjes — al deze tooneelen vormen een harmonien geheel, dat mogelijk naauwelijks deszelfs wedergade op aarde heeft. Overeenkomstig in zijne kalc uitgestrekt, rookt de muzelman zijne lange pijp, en nevens hem ligt mondvoorraad; als visch, vleesch, zure melk (*Iogourt*) enz., welke hij mede naar huis neemt. Het avondeten is de voornaamste maaltijd, doch altoos sober. Heeft de Turk des avonds gegeten, dan bezoekt hij nog een koffijhuis. De koffijhuizen zijn eene soort van cafés, hier drinkt men voor eenen para een kop koffij, rookt zijne pijp en praat, met statigen ernst, over verschillende onderwerpen. Men speelt in de koffijhuizen trictrac en schaak, doch nooit kaart, ook drinkt men geene geestrijke dranken; gekruide salep en ijs-sorbet worden als verversching aangeboden. De gasten zitten op estraden, die, met matten of kleeden overdekt, zich langs de wanden bevinden, of op zeer lage stoelen zonder leuningen (*Iskemle*,) waarvan een gedeelte aan den ingang van het koffijhuis staat, welke door een groot prieel overschaduwd wordt. Menig ledigganger brengt den geheelen dag in het koffijhuis door; hij moet zich echter hoeden, veel over staatkunde te praten, daar de Regering zulke discussien niet duldt.

De gelatenheid, welke de Turk in het ongeluk aan den dag legt, berust op zijne godsdienstige beginselen. Hij gelooft niet aan een blind noodlot maar aan eene goddelijke voorbestemming. Deze overtuiging geeft hem eenen zekeren trots, welke den Mahomedanen eigen is; hij gelooft door een hemelsch licht omstraald te zijn, dat de ongeloovigen omberen moeten. Zijne dweepzucht maakt hem onregtvaardig en gruwzaam; hij staat echter den rajo de rustige uitoefening van zijne godsdienst toe, zoo lang deze hem goedwillig de schatting betaalt. Het verdrag van Jerusalem onder den Kalif *Osmar*, is het voorbeeld van alle verdragen met overwonnen Christenen geworden.

Het overwigt der Russen in het Oosten heeft de Turken daarbeen gebragt, dat zij zich ten minste niet meer voor de eerste aller natiën houden. Ook zijn de nieuwe inrigtingen van Sultan-*Mahmoud* zeer gunstig voor de verdraagzaamheid. Bij de Turksche grooten is het Islamismus nog slechts iets uiterlijks, terwijl zij het goede in elke godsdienst schatten, zonder daarom ontrouw aan hun geloof te worden. Hergeen den godsdienstigen trots der Turken te Konstantinopel bijzonder neersloeg, was de inneming van Algiers, eene stad, die zij als een bolwerk van het Islamismus beschouwden. Toen de Russen den Krim overmeesterden, den Donau overtrokken, den Balkan zelfs bestegen hadden, bestond er nog, tot troost der algeloovige Moslemim, eene haagdelijke, van Christelijken invloed vrije, stad, waar de godsdienst van *Mohammed* alleen heerschte. De Engelschen heerschten in Bagdad; Europesche gewoonten en zeden drongen in Egypte; Mekka zelfs had voor de kettersche Wahabiten moeten onderdoen — Algiers alleen was nog „het onoverwonnen huis des heiligen strijds" (*Darul-Dschihad*) zoo als de Arabieren zeiden. Ook verspreidde het berigt van deszelfs eindelijken val, allerwege groote ontmoediging.

De Turk heeft bijzonderen aanleg tot het soldaten leven: hij is gespierd, geschikt tot alle ligchaams-oefeningen, dapper in den strijd, gehoorzaam en onvermoeid. Een Fransch officier, de heer *Gaillard*, heeft de eerste regelmatige troepen des Sultans gevormd en organiseert nog altoos nieuwe regimenten. Talrijke jonge manschappen, welke mogelijk nog nimmer Europesche muzijk gehoord hadden, zijn door de bemoeijingen van den Piemontezer, *Donizetti*, zoover gekomen, dat zij thans volledige corpsen van geschikte muzijkanten uitmaken.

Wat echter den voorgang der beschaving in het Ottomannische Rijk ongetwijfeld magtig tegenwerkt, is de omstandigheid, dat de Porte geene vreemdelingen in hare inwendige aangelegenheden toelaat. Slechts Muzelmannen bekomen militaire commando's; de Fransche, Britsche of Duitsche officier geldt voor eenen eenvoudigen militairen leeraar, die men beloont; de Sultan geeft aan zulke onderwijzers echter dikwijls blijken zijner tevredenheid.

De Turk reist weinig en bezoekt nooit een Europeesch land, ten zij hij tot een gezantschap behoore. De burgers van Konstantinopel verlaten hunne hoofdstad zelve slechts zelden, en dan nog bepalen zich hunne togten tot de kusten der Zwarte zee. De vermakelijkheden der Turken zijn noch menigvuldig noch luidruchtig. Op de schoone zomerdagen ziet men den Muzelman, onder koele lommer, in de nabijheid eener fontein, of aan den oever van den Bosporus, bijna onbeweeglijk zitten en zijne lange pijp rooken. Men geloove echter niet, dat hij gedachteloos daar zit; de Turk denkt altoos na, hij ziet de toekomst in, en bij den rook der *Tschibuks*, wordt menig groot plan rijp. Het is eene hoogst merkwaardige daadzaak, dat Turken, die, uit eenen lagen stand der maatschappij, plotselijk tot hooge ambten bevorderd worden, zich, bijna zonder uitzondering, dadelijk geschikt toonen voor hunne nieuwe betrekking.

De voornaamste Turken beminnen schoone paarden, doch men ziet er minder in Konstantinopel, sedert de Sultan het voorbeeld van groote eenvoudigheid in zijne Keizerlijke hofhouding gegeven heeft. Ook de zoo talrijke bedelingen zijn merkelijk verminderd geworden.

Er zijn in Konstantinopel eene menigte openbare scholen, welke gedeeltelijk vrome stichtingen zijn; ook kunnen de kinderen van alle standen lezen en schrijven. Bij verscheidene Keizerlijke moskeën bevindt zich eene hoogere leer-instelling, alwaar mannen der godsdienst en der wet gevormd worden. Reeds vóór *Mahmoud*, bestond er eene wiskundige school, en de regerende Sultan heeft een chirurgisch kollegie gesticht, aan welks hoofd Europesche heelmeesters staan. Beide inrigtingen hebben goeden voortgang. De Turken toonen over het algemeen groote leergierigheid; mogten slechts hunne studien zoo geleid worden, dat zij niet alleen met de vormen, maar ook met den geest der Europesche beschaving, naauwkeuriger bekend worden.

Daar wij zoo even van openbare inrigtingen spraken, zoo kunnen wij de nachtelijke vuurwachten niet met stilzwijgenheid voorbijgaan. Er zijn in Konstantinopel drie hooge torens, waarvan een in het midden der stad, een tweede in het serail en de derde in Galata staat. Op deze torens bevinden zich vuurwachten. Zoodra er brand ontstaat, worden de naburige hoofdwachten er van onderrigt: sterke patrouilles trekken door de straat, stooten met hunne dikke, met ijzer beslagene stokken op den grond, en roepen „brand!" terwijl zij het gedeelte der stad noemen alwaar de brand is uitgebarsten. Dan loopt een ieder, die iets te verliezen heeft, daarheen; en rent wat kan. De zeer ligt gebouwde houten huizen, welker wanden dikwijls van binnen met olie-verw beschilderd zijn, geraken snel in brand; is er op zulk eenen ongelukkigen oogenblik eenige wind, dan gelijkt het vuur eenen stroom, welke door niets kan worden tegengehouden, en vermindert niet, tot dat het in deszelfs weg, op een steenen gebouw stoot. Het is verschrikkelijk te zien, hoe de lieden hun huisraad op de openbare plaatsen werpen, hoe vrouwen en kinderen vlugten, en hoe men huizen omwerpt, om den alvernielenden vlammen paal en perk te stellen. De spuiten doen inmiddels hunne werking, en de toeschouwer let met angstige verwachting op den strijd der beide elementen. Maar zelfs daar, waar het vuur ten ergste woedt, ontstaat er geene verwarring; de Oostersche onderwerping maakt elk ongeluk dragelijker. De Sultan, de Ministers en de Rijksgrooten, komen persoonlijk, en wekken tot werkdadigheid op. Dikwijls ziet men een geheel huisgezin op geringen afstand van hun afgebrand huis op straat of op de trappen eener moskee zitten, terwijl deze ongelukkigen bedaard uitroepen: „het was Gods wil." De Sultan wordt bij zulke gelegenheden, door eene zijne slavinnen, die de wacht heeft, op eene zachte wijze gewekt; terwijl zij eene lantaern met roode stof in de hand heeft, nadert zij hem stilzwijgend, en zoo Zijne Hoogheid niet dadelijk wakker wordt, streelt zij hem zachtkens de voeten. De Sultan laat zich dadelijk van het noodige voorzien, den brand onderzoeken, en rijdt, in geval van nood, daar zelfs heen.

Méé de Muzelmannen leeft in Konstantinopel eene menschen-klasse, welke, wat hunnen stand betreft, niets evenaardigs bij ons heeft, het zijn de

blijven. Men denke hier niet aan eene slavernij, zoo als zij in de Amerikaansche koloniën bestaat; de Turk houdt den staat van genen slaaf niet voor verschrikkelijk, maar voor de laagste soort der maatschappelijke ladder, van waar men zich makkelijk verheffen kan. De Muzelmannen laten hunne slaven in de voorschriften des Korans onderwijzen; sterft de slaaf eer hij tot het Islamismus bekeerd is, dan wordt hij in eene mat gewikkeld, en op de eerste beste plaats begraven. Geen in Konstantinopel wonende christen mag slaven koopen of bij zich houden; lijfeigene negers somwijlen daarvan uitgezonderd.

Vele Muzelmannen uit de provincien komen naar Konstantinopel, om daardoor hunne nijverheid geld te verdienen. De Turksche lastdragers zijn gewoonlijk Lasen, een wild volk, dat de oevers der Zwarte-zee aan den voet van den Kaukasus bewoont; ook Kurden komen somtijds met hetzelfde doel in de hoofdstad. De Barbarijsche bewoners van Tripolie en nog meer die van Tunis, zijn vreedzamer menschen en geschikt voor den handel. De Arabieren uit Syrie, die niet even talrijk zijn, worden van bedrog beschuldigd, iets waaraan de Mahomedaansche bevolking van Konstantinopel vreemd is.

ZEE-TIJDING.

In Tessel binnengekomen H. Graue, van New-York, Kapt. Tieman en J. Camming, van Havana, A. den Breems, van Vilanova, T. Golcovich, van Eupatoria, H. A. Brouwer, van Nantes, H. B. Disney en D. Charrosin, van Londen, J. Hedley, J. Engelenberg en R. J. Dood, van Sunderland, W. Kirby en Kapt. Fenarier, van New-Castle.

In het Vlie J. J. Brands, van Dantzig, J. H. Jonker, van Sunderland.

Te Tersch. binnengekomen J. Bomaquina, van Havana, als bijlegger naar Rotterdam, wegens haverij, ligt in de have alhier onder quarantaine, W. Wood, van Fredrikshald naar Ipswich, als bijlegger, met verlies van anker en ketting en andere schade.

De schepen *de 2 Gebruder*, Kapt. J. Schröder, *die 3 Gebruder*, Kapt. U. T. Ulrichs, *Minerva*, Kapt. J. Kröger, alle drie van Hamburg, en *Geres*, Kapt. H. Schuldt, van Aarhuus, alle vier naar Amsterdam, zijn, volgens een brief van Harlingen van den 2 Nov. den vorigen dag aldaar binnengeloopen, doch hebben dien ochtend de reis voortgezet.

Het schip *die 2 Geschwisters*, Kapt. F. Breckwoldt, van Hamburg naar Amsterdam, was, volgens een brief van Harlingen, van den 2 Nov. in het Zuid Oester Rak, in het vaarwater naar Tersch. liggende.

Kapt. O. Lindeman, van Batavia, te Helvoet binnen, rapporteert op 10° 55' N. breedte, 23° 32' W. lengte gezien te hebben het schip *de 3 Maria's*, Kapt. A. Plukker, van Rotterdam naar Batavia.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 3. *November* 1838.

Nederlanden.			Gebl.
Werkel. Schuld 2½pCt.	53⅜a 54		53⅛
Dito —— 5 ——	101⅛a101¼		101⅛
Uitg. —— 4 ——	— a —		—
Kans-Biljetten.....	23⅜a 24⅛		24
Amort. Syndic. 4½ —	95⅛a 95¾		95⅝
—— —— 3½ —	79⅛a 79¾		79½
Hand.-Maats. 4½ —	172½a173¼		172⅞
Nieuwe dito.. 4½ —	— a —		—
Kandl. H. Spoorw. —	— a —		—
Rijn-Spoorw. 4½ —	— a —		—
Frankrijk.			
Inschr. Grb. 3 pCt.	— a —		—
—— —— 5 ——	— a —		—
Rusland.			
Gb. *H.* & C°. 1798 5pCt.	105⅛a105⅝		105⅜
—— —— 1822½ 5 —	105⅛a106		105⅝
Ins. en Certif. 6 —	— a —		—
—— —— 1822½ 5 —	97⅜a 98⅛		98

Pruissen.		Gebl.
Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	— a —	—
Aandeelen van dito..	— a —	—
Spanje.		
Nieuwe 1835 & 35 5pCt.	18 a18⅛	18⅛
Dito onbep. st.....	— a —	—
Dito passive.....	— a —	—
Dito, uitgest.	— a —	—
Coupons 1 *Nov.*...	— a —	—
Oostenrijk.		
Obl. *Coll* & C°. 5 pCt.	— a —	—
Certificaten. . . 2½	— a —	—
Neg. Metaliek 5	— a —	—
Idem 5	— a —	—
Dito in *Lond.* 5	— a —	—
Bank-Aktien. 3	— a —	—
Napels.		
Certificaten. . . 5 pCt.	— a —	—
Dito in *Napels* 5	— a —	—

De Prijs van de BOTER aan de Waag binnen Leyden.

Zaturdag den 3. *November* 1838.

Van 38 tot 45 gulden.

BROODZETTING voor de STAD LEYDEN,

Ingaande Maandag den 5. *November* 1838.

De Maximum van den prijs, waar *niet boven*, maar *wel beneden*, zal mogen worden verkocht, ingevolge Koninklijk besluit, van den 25 January 1826, (*Staatsblad* N°. 5), en de dispositie van H. H. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, van den 5 December 1828, (*Provinciaalblad* N°. 161.)

Het *Roggebrood*, van *zuivere rogge* gebakken, wegende 3 Ned. ponden, op	69 cents.
Een pond vijf oncen, op	101
Het *Turfwebrood*, *beste soort*, wegende een Nederl. pond, op	34
Vijf oncen, op	17
Het *Franschbrood*, van een Nederl. pond, op	34
Vijf oncen, op	17
Het *Huisbak*, wegende een Nederl. pond, op	30
Vijf oncen, op	15
Het *minste soort* of zoogenaamd *krop uit de zak*, van een Ned. pond, op	24
Vijf oncen, op	12

Als gebakken overeenkomstig art. 9 en het gealtereerde 10de artikel van het Reglement op de Broodbakkers-neering, in dato den 3den Mei 1819.

Leyden, den 1sten November 1838.

Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden,

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

PAUW VAN RIEU,

Wethouder-Secr.

*** Bij de Ondergeteekenden is met dankzegging ontvangen voor de Kerk van *Hoorn* het navolgende:

1 Coupon *f* 12. 37½. 1 Coupon *f* 2. 47½. 1 Coupon *f* 1. 27½. 1 Coupon *f* 2. 47½. 1 Coupon *f* 22. 50, van *N. N.* *f* 5, van *N. N.* *f* 5. 20, van *N. N.* *f* 4, van *L.* *f* 10, van *M.* *f* 20, van *N. N.* *f* 5, van Dienstb. *f* 1. 45, van *N. N.* *f* 10, van *N. N.* *f* 5, van *v. d. B.* *f* 5. 60, van *N. N.* *f* 33, van *M. C.* *f* 10, van *Br.* *f* 3, van *N. N.* *f* 6, van *H.* *f* 10, van *J. Br.* *f* 10, van *N. N.* *f* 3, van *N. N.* *f* 3, van *Tr.* *f* 10, van *N. N.* *f* 5. 820 in de Bus 926 16? van *N. N.* 1 Bankbiljet *f* 100, van *N. N.* 1 Bankbiljet *f* 25, van *N. N.* 1 Bankbiljet *f* 25, van *N. N.* 1 Coupon *f* 29. 50, van *N. N.* 2 Coupons à *f* 12. 37, *f* 24. 75, van *N. N.* 1 Coupon Losrenten *f* 25, van *N. N.* *f* 30, van *N. N.* *f* 10, van *N. N.* *f* 12, van *N. N.* 4 Zeeuwsch Rijksdaalders *f* 10. 35, van *N. N.* *f* 2. 60, van *N. N.* *f* 3, van *N. N.* 1 Tien Gulden Stuk *f* 10, van *N. N.* *f* 10, van *N. N.* 1 Ducaton *f* 3. 15, van *N. N.* *f* 1. 50, van *N. N.* 9 stuks à 25 cents *f* 2. 25, van *N. N.* 4 Coupons Ieder *f* 2. 47½.

LEYDEN
November 1838.

W. N. MUNTING.
H. PANGMAN.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Op *Maandag den 5den November* 1838:

De BRUID uit de RESIDENTIE, *Blijspel*, daar het Hoogduitsch van Mevrouw, de Prinses Amalia van Saxen, door *J. Zytsema*. — Na hetzelve:

De HOFNAR, *Blijspel*, met *Zang*, in 2 Bedrijven; vrij gevolgd naar het Fransch door den Heer *D. J. Kamphuizen*. *Beide Stukken nooit alhier vertoond.*

De Aanvang ten ZES *Uren.*

HALVE LOTEN worden eerst *NA half negen uur* afgegeven.

*** Te LEYDEN is op den 31 October 1838, voorspoedig van Eenen ZOON bevallen ROLLINA PETRONELLA EUS, Echtgenoot van W. H. D. SURINGAR.

*** Voor de zoo menigvuldige bewijzen van deelneming, ons betoond bij het afsterven van mijnen waardigen Echtgenoot Dr. K. J. SCHOOR, betuige ik bij deze, ook namens mijne Kinderen, mijnen opregten en hartelijken dank.

LEYDEN
den 5 November 1838.

SARA DOOREMANS,
Wed. K. J. SCHOOR.

*** Een *Commissionair in Suiker* verlangt als *Agent*, tegen genot van zekere Provisie, IEMAND, bij voorkeur Jong Mensch, van fatsoenelijke Familie en goed zedig gedrag, om als zoodanig werkzaam te zijn. Hierop reflecteerende, adresseere men zich onder letter M., met *Franco*-Brieven, bij de Boekhandelaars M. WESTERMAN en ZOON, Kalverstraat, bij de Enge Kapelsteeg, N°. 198, te Amsterdam.

*** Een PERSOON van 19 Jaren, het sorteeren en werkzaamheden in de *Tabaks-Affaire* kundig, zag zich gaarne tegen een klein Salaris, buiten de Kost, in Leyden geplaatst. — Heeren Tabaks-Handelaren hiertoe inclineerende, gelieven zich te adresseren onder letter M., bij den Boekhandelaar J. W. van LEEUWEN, op de Breedestraat te Leyden.

*** Mr. J. C. van ROSSE, verhuisd naar de Breedestraat, bij het Postkantoor, Wijk IV. N°. 194.

*** De GEZUSTERS LANGE berigten bij dezen de Dames, dat zij op heden de Modellen voor WINTER-HOEDEN ontvangen hebben.

*** Men verlangt TE HUREN, tegen Mei aanstaande, op een der Grachten in den omtrek van de Mare Kerk: Een HUIS van 5 of 6 Kamers en een Tuintje, van *f* 220 à *f* 300 Huurwaarde. — Brieven *Franco*, onder lett. A. K., bij den Boekverkooper A. van BENTEN, op de Mare te Leyden.

*** J. WESSELING, H. WESSELING, G. W. WESSELING en I. WESSELING Hz., Makelaars, zullen op Vrijdag den 9den November 1838, des namiddags TEN DRIE UREN PRECIES, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteeren te Verkoopen: Eene mooije Partij STIJKHOUT, bestaande in: Wagenschot, Pijphout, Vat- en Half Vathout, eene extra mooije Partij Vugten, Dennen en Greenen; eene mooije Partij Eiken Balken, Roeden en Krommers, en andere HOUTWAREN. Liggende als bij Noticiën worde aangewezen, die aan het Kantoor van BONTEKONING en AUKES te verkrijgen zijn.

NB. *Zijnde deze Veiling de laatste van dit Jaar van deze Merken.*

*** *AFDEELING KURASSIERS* N°. 3.

De *Hoofd-Administratie* van opgemelde Afdeeling, als daartoe gesommeerd, is voornemens, op Zaturdag den 10den November 1838, des middags ten 12 ure, in de *Stads Doelen* te Leyden, publiek, om *Contant Geld*, te Verkoopen:

19 Stuks op reforme gestelde RIJKS-PAARDEN, welke een half uur vóór de Verkooping ter voorschreven plaatse, voor een ieder te zien zijn.

De *Luitenant-Collonel*,
commanderende het Dépôt van gemelde Afdeeling,
VAN SCHAECK.

*** Op Maandag en Dingsdag den 12 en 13 November 1838, beide dagen des voormiddags ten 10 ure, zal ten Sterfhuize van KORF en VOGEL, aan den Lagen Rijndijk, buiten de Zijpoort der Stad Leyden, onder Leydendorp, op *REGTERLIJKE AUTORISATIE*, en *Contant Geld*, publiek worden Verkocht: 33 VARE KOEIEN, 1 KALFKOE, 4 Vette KOEIEN, 2 Guiste PINKVAARSEN, 1 PINKSTIER, 5 GRASOKSEN, 1 SCHIMMEL-MERRIEPAARD gelijkrands, 17 Vette SCHAPEN, 20 LAMMEREN, 8 Vette VARKENS, 3 BIGGEN, 70,000 Dieden, Beesten gelegenheden HOOI; voorts eene groote Partij BOUWBEREDSCHAPPEN, RIJTUIG en VAARTUIG; mitsgaders MEUBILAIRE GOEDEREN, en hetgeen meerder zal worden geveild.

*** Op Donderdag den 22 November 1838, des morgens ten 9 uur, zal ten huize van L. PRINS, in *de Zwaan*, te Rijnsburg, publiek worden Verkocht:

N°. 1. Twee Partijen WEI- of HOOILAND, gelegen aan de Vlietkant, onder *Oegstgeest en Poelgeest*, op den Kadastralen Legger der Gemeente bekend Sectie A, N°s. 39 en 49, ter grootte van 5 Bunders, 78 Roeden en 90 Ellen; aangeslagen in de Belasting op de Ongebouwde Eigendommen over 1838, tot *f* 31. 31, en in het Rijnlandsch Bundergeld en Binnenlandsche Kosten over 1837, tot *f* 3. 55½ per Bunder verhuurd tot Kermis 1841, voor *f* 175 's jaars.

N°. 2. Een Partij TEELLAND, genaamd *de Laat Kerkhof Weij*, gelegen onder *Rijnsburg*, bij de Kloosterschuur, op den Kadastralen Legger der Gemeente bekend Sectie A, N°s. 165 en 169, ter grootte van 3 Bunders, 20 Roeden en 80 Ellen; aangeslagen in de Belasting op de Ongebouwde Eigendommen over 1838, tot *f* 20. 40, en in het Rijnlandsch Bundergeld en Binnenlandsche Kosten over 1837, tot *f* 3. 54 per Bunder verhuurd tot Kermis 1841, voor *f* 135, 's jaars.

N°. 3. Een Partijtje TUIN of TEELLAND, gelegen onder de Gemeente *Katwijk aan den Rijn*, bij de Schuurhoek, op den Kadastralen Legger der Gemeente bekend Sectie B, N°. 749, ter grootte van 10 Roeden, aangeslagen in de Belasting op de Ongebouwde Eigendommen over 1838, tot *f* 2. 91, verhuurd tot Kermis aanstaande voor *f* 12. 00, jaarlijksch.

En voorts onder de Gemeente *Voorhout*, Diverse Partijen TEELLAND, als HOOI- en TEELLAND, gelegen onder dezelve Gemeente, in den nieuwgeëxpter Polder, tusschen de Haarlemmer Trekvaart en den Elstgeesterweg, Sectie N°. 4, eene Partij, op den Kadastralen Legger der Gemeente Voorhout bekend onder Sectie B, N°. 100 en 101, ter grootte van 2 Bunders, 7 Roeden en 40 Ellen.

N°. 5. Eene Partij, onder Sectie B, N°s. 102 en 103, ter grootte van 2 Bunders, 60 Roeden en 20 Ellen.

N°. 6. Drie Partijen, onder Sectie B, N°s. 100, 101 en 104, ter grootte van 3 Bunders, 20 Roeden en 20 Ellen, gebruikt als [illegible]

N°. 7. Eene Partij, onder Sectie B, N°. 120, [illegible]

N°. 8. Twee Perceelen, onder Sectie B, N°s. [illegible] ter grootte van 3 Bunders, 10 Roeden en 20 Ellen.

N°. 9. Een HOUT BOSCHJE, gelegen als voren, [illegible] ter grootte van 5 Bunders, 60 Roeden en 20 Ellen.

Welke Perceelen zijn in eigen gebruik, [illegible] de Ongebouwde Eigendommen over 1838 tot *f* [illegible] Landsch Bundergeld en Binnenlandsche Kosten tot *f* [illegible] Muntgeld tot *f* 3. per Bunder.

Alles breeder bij Billetten omschreven; kunnende de Partijen niet eer Kermis aanstaande worden aanvaard; en zijn ondertusschen nadere Informatien te bekomen ten Kantoren van de Notarissen J. W. van [illegible] BERGH, te 's Gravenhage, en Mr. H. UBBENS, te Leyden.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER en ZOON, te Leyden.